

Ἐτησία συνδρομὴ ἐν Ἑλ-
λάδι Δρ. 8, ἐν τῷ Ἐ-
ξωτερικῷ Φρ. χρυσᾷ 10
προπληρωτέα παρὰ μὲν
τῶν ἐνταῦθα συνδρομη-
τῶν κατὰ τριμηνίαν,
παρὰ δὲ τῶν ἀλλοχού
καθ' ἑξαμηνίαν.

ΚΑΛΑΜΩΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διατριβῶν ὁ στίχ. λ. 50.
Εἰδοποιήσεων ὁ στίχ. λ.
50. διὰ τὴν πρώτην καὶ
λ. 25 δι' ἑκάστην ἐπο-
μένην δημοσίευσιν. Δι-
καστικῶν μέχρι στίχων
10 Δρ. 5, διὰ πάντα
πλέον στίχων λ. 25.

Ἔτος Α'. Ἀριθ. 10.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩ. Π. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

Καλάμα, 4 Μαρτίου 1892.

Τὰ τελευταῖα πολιτικὰ συμβάντα.

Παρεξηγήθη πολὺ ἢ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ
τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Καλαμῶν» σιωπὴ ἡμῶν ἐν
σχέσει πρὸς τὰ τελευταῖα πολιτικὰ γεγονότα. Ἡ
παρεξήγησις αὕτη ὅμως ἔσχεν ἀρχὴν ἐκ τῆς μὴ κα-
τανοήσεως τοῦ χαρακτήρος τῆς Ἐφημερίδος ἡμῶν.
Ἡμεῖς ἐννοοῦμεν ἢ «Ἐφημερίς τῶν Καλαμῶν» νὰ
εἶναι καθαρῶς τοπικὸν φύλλον, τότε νῦν τοῦλάχισ-
τον, ὅτε τὸ φύλλον εἶναι μικρὸν καὶ ἐκδίδεται ἅπαξ
τῆς ἐβδομάδος, τοῦτο δὲ συνετέλεσεν εἰς τὸ ν' ἀποφα-
σίσωμεν ν' ἀπασχολήσωμεν τὸν ὀλίγον χώρον μας,
εἰς ἄλλα τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος ζητήματα. Ἀφ' οὗ
ὅμως εἶδομεν ὅτι ἡ ἀπόφασις ἡμῶν αὕτη εἶναι ἐναν-
τία τῆς ἐπιθυμίας τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν, ἀποφα-
σιζομεν σήμερον νὰ ἐξεπέγκωμεν τὰς ἡμετέρας κρί-
σεις ἐπὶ τῶν συμβάντων. Καὶ δὴ ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς

ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Θὰ εἰπώμεν ἐν ὀλιγίστοις λέξεσι τὴν ἐπὶ ταύ-
της γνώμην ἡμῶν, ἀκολούθως δὲ θὰ δικαιολογήσω-
μεν τὴν γνώμην μας ταύτην. Λέγομεν λοιπὸν ὅτι
τὴν ἐνέργειαν τοῦ Βασιλέως ὡς
πρόθεσιν ἐπιπροσώπων, ὡς ἀπο-
τέλεσμα ἀποδεχόμεθα εὐαρέστως,
ἀλλ' ὡς μέσον ἀποκρούομεν πάσῃ
δυνάμει.

Εἶναι ἤδη δεδηλωμένη ἢ κατὰ τοῦ Κορδο-
νίου ἀντιπάθειά μας καὶ ὁ ὑπὲρ τῶν Τρικου-
πικῶν ἰδεῶν ἐνθουσιασμός μας, ὁ ὑπὲρ αὐτῶν φα-
νατισμός μας. Εἴτε δὲ ὁ φανατισμός οὗτος μᾶς
κάμνει νὰ τυφλώττωμεν, εἴτε καὶ παρ' αὐτὸν ὀρ-
θοφρονοῦμεν, ἀγνοοῦμεν. Ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι ὅ-
τι τὸν Δηληγιάννην ἐθεωρήσαμεν πάντοτε πάντως
ἀνίκανον ὡς πρὸς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν, διὰ
πάν ἄλλο ἢ διὰ τοῦτο κατάλληλον. Ἴδου διατὶ ἐ-
δηλώσαμεν ὅτι τὴν πράξιν τοῦ Βασιλέως ὡς ἀπο-
τέλεσμα ἀποδεχόμεθα εὐαρέστως.

Ἀλλὰ καὶ τὴν πρόθεσιν τοῦ Βασιλέως ἐπιπρο-
σώπων. Φρονοῦμεν ὅτι ὁ Βασιλεὺς, ἐξ ἰδίου κᾶν
συμφέροντος, ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος, κηδεταὶ τῶν συμ-

φερόντων αὐτοῦ, αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ προσ-
φέρῃ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὴν ἀτομικὴν του συνδρομὴν,
νὰ διακιδνεύσῃ ὑπὲρ τούτου καὶ μικρὸν τι κᾶν ἐκ
τῶν ἰδίων, οὐδ' ἀμφιβάλλομεν κᾶν ὅτι τὰ πάντα
προεῖδε καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργή-
σῃ ὡς ἐνήργησε, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπιπροσώπων
τὴν πρόθεσιν του, ἦν ἀποδεχόμεθα ἀπροκαλύπτως
ἀγνήν.

Καὶ ἡ ἀγαθὴ ὅμως πρόθεσις καὶ τὸ εὐάρεστον
ἐκ τῆς ἐκδηλώσεως ταύτης ἐπελθὼν ἀποτέλεσμα
δὲν δικαιολογοῦσι, δὲν ἐξαγνίζουσι ἐν τῇ συνειδή-
σει ἡμῶν τὸ μέσον. Ἡ πράξις τοῦ Βασιλέως οὐδὲν
ἄλλο σημαίνει ἢ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἐκ μέ-
ρους τῆς Βασιλείας κατὰ τῆς δεδωμένης
θελήσεως τοῦ Λαοῦ. Ἴσως ἢ θέλησις αὕτη νὰ ἐπλα-
στογραφεῖτο ὑπὸ ἀναξίων ἀντιπροσώπων, κατὰ τὰ
συνταγματικὰ ὅμως ἔθιμα ὑφίστατο καὶ ἐφ' ὅσον
ὑφίστατο κατὰ τὰ αὐτὰ συνταγματικὰ ἔθιμα δὲν
ἦτο ἐπιτετραμμένη ἢ κατ' αὐτῆς ἐκ μέρους τοῦ
Βασιλέως ἐναντιότης, ἵνα μὴ βαρυτέραν μεταχει-
ρισθῶμεν ἑκφρασίαν. Ἄν δὲ ἀντιτάξῃ τις εἰς ταῦτα
τὴν ἀγνήν τοῦ Βασιλέως πρόθεσιν, θὰ τῷ ἀπαντή-
σωμεν ὅτι ἡ τυχὸν κακοβουλία μέλλοντος ἐφαρμο-
στοῦ τῶν Βασιλικῶν προνομίων δύναται πλειότερον
νὰ δικαιολογηθῇ ἐκ τῆς ὑπάρξεως ἀγαθῆς προαι-
ρέσεως ἐν δοθέντι προηγουμένῳ παραδείγματι, οὐ-
δεὶς δὲ δύναται οὐδ' ἐπιτρέπεται νὰ ἐξερευνησῇ τὴν
συνείδησιν τοῦ ἄλλου. Ἀλλ' ἐπὶ τέλος καὶ ὅποιον
τὸ ἐπελθόν, μᾶλλον τὸ ἐπελευσόμενον ἀποτέλεσμα;
Ἐπιπροσώπων πρὸς στιγμὴν ὅτι αὐρίον ἐκ τῶν καλ-
πῶν ἀναδεικνύεται (Θεὸς φυλάξοι!) ἐκλεκτός τοῦ
Λαοῦ ὁ μόνος χειρ (ἔπρεπε νὰ εἶναι, ἀδιάφορον
ἂν δὲν εἶναι,) καὶ λαχανοφάγος κ. Ἡμέτε-
ρος, τί τὸ πρακτέον; Δύναται ὁ Βασιλεὺς νὰ μένῃ
Βασιλεὺς ἐν μέτῳ Λαοῦ οὕτως ἐμμέσως ἀπο-
δοκιμάσαντος τὰς πράξεις του; . . .

Ἴδου διατὶ ὡς μέσον ἀποκρούομεν πάσῃ δυνάμει
τὴν ἐνέργειαν τοῦ Βασιλέως.

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

τῆς ἐνεργείας ταύτης τοῦ Βασιλέως εἶπομεν ὅτι
ἀποδεχόμεθα εὐαρέστως, ὅχι μόνον διότι οὕτως ἔ-
παυσε κυβερνῶν ἀνθρώπος διὰ πᾶν ἄλλο ἢ διὰ

τούτο προωρισμένος, αλλά και διότι, ἀφ' οὗ ὁ Τρικούπης δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῆ καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δεχθῆ συμφώνως πρὸς τὰς περὶ δε δ η λ ω μ ε ν η ς π λ ε ι ο ψ η φ ί α ς γνώμας του, τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, ὁ δὲ Βασιλεὺς δὲν ἀπεφάνισεν ν' ἀποδεχθῆ τὴν γνώμην τούτου περὶ σχηματισμοῦ ἀχρόου Ὑπουργείου πρὸς ἐνέργειαν νέων ἐκλογῶν, ὅπερ καθ' ἡμᾶς θὰ ἦτο τὸ προτιμώτερον, — ἀλλὰ καὶ διότι, λέγομεν, τὰ ἀπαρτίσαντα τὴν Κυβέρνησιν πρόσωπα ἔχουσι τὰ ἐκ τόσου παρελθόντος προεκαζόμενα προσόντα, ἅτινα παρέχουσι τὴν ἐλπίδα ὅτι ἠδύνατο νὰ διεξαγάγωσιν ἐπιτυχέστερον παντός ἄλλου μετὰ τὸν Τρικούπην τὴν ἀνατεθεισάν αὐτοῖς ἐντολήν, ἂν ἠδύνατο νὰ συγκεντρώσωσι περὶ ἑαυτὰ τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς.

Η ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ὁμως εἶναι τὸ μόνον μέσον, δι' οὗ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῆ τούτο ἴσως. Ὅπως σήμερον εὐρίσκονται τὰ τῶν νομμάτων καθ' ἡμᾶς εἶναι ἀδύνατος ὁ ὑπὲρ τῆς νῦν Κυβερνήσεως σχηματισμὸς πλειονοψηφίας, διότι ὡς καὶ τελευταῖον ἐκ τοῦ διαβήματος τῶν μετὰ τοῦ κ. Γεωργιάδου ἀποσπασθέντων τοῦ Κορδονίου ἀπεδείχθη, παρὰ τοῖς νῦν Βουλευταῖς ὁ κ. Κωνσταντόπουλος δὲν εἶναι ἀνεκτός. Ἄν ὅμως ἐπέλιθῃ ἡ διάλυσις, ἡ δὲ νῦν Κυβέρνησις κατορθώσῃ νὰ ἐμπνεύσῃ διὰ τῶν πραγμάτων εἰς τὸν Λαόν τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ Οἰκονομικὸν Πρόγραμμα σωστικὸν ἔχει καὶ ἐν τῇ ἐν γένει διοικήσει τῶν κοινῶν ἐννοεῖ νὰ βραδίῃ οὐχὶ ἐπὶ τῆς πεπατημένης, πατάσσουσα τὸ β ο ο σ φ έ τ ι καὶ τὴν συναλλαγὴν καὶ περιστέλλουσα ὅσον ἐνεστὶ τὴν Β ο υ λ ε υ τ ο κ ρ α τ ί α ν, ἡμεῖς πεποιθήμεν ὅτι θὰ ἐλκύσῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν συμπάθειαν τοῦ Λαοῦ, παρ' ᾧ φρονούμεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ὠρίμασε πλέον ἡ ἰδέα ἀλλαγῆς πολιτικοῦ συστήματος ἐκφραστικοῦ τῶν συνειδήσεων καὶ τῶν χαρακτήρων, ὁλεθρίου εἰς τὸ Ἔθνος. Καίτοι δὲ ἐκ πεποιθήσεως φρονούντες ἀδιστακτικῶς ὅτι μόνον ἀπὸ Τρικούπη σωτηρεία μετὰ τῶν γνωστῶν ἐν ἐφεδρεία ἢ ἐπιδόξων Πρωθυπουργῶν, δὲν θὰ ἐβλέπομεν δυσαρέστως τὴν ἐπὶ τινὰ χρόνον παραμονὴν ἐν τῇ Ἐξουσίᾳ τοῦ νῦν Ὑπουργείου. Ἄς δοκιμασθῶσι καὶ αὐτοί. Τίς οἶδεν! Ἴσως ἐκεῖθεν ἀπορροῦσῃ τὸ συμπληρῶσον τὸ ἐλλειπές τοῦ Τρικούπη.

ΕΛΛΗΝ ΚΑΤΚΩΦ.

Ἰψιπέτης ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ, ὑψιβρεμέτης ἐν τῇ ἐπικρίσει, δυσθεώρητος ἐν τῷ συνήθει βίῳ, θεὸς ἀπὸ μηχανῆς ἐν ἐκτάκτοις καιροῖς, με' ὄλην τὴν συναίσθησιν τῆς μεγαλεπιβουλίας του, ὅποιαν δείκνυσι μετριοφροσύνην καὶ ὑλικὴν εἰς τὸ Κράτος καταδίδει ζημίαν, μὴ στέργων νὰ σταδιοδρομήσῃ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πρωτεύουσῃ ἀλλ' ἔθελοδουλῶν ἐν τῇ πνιγνῆ ἀτμοσφαιρᾷ τῆς πολίχνης ταύτης!

Ἄλλὰ κατὰ φυσικὸν κανόνα ὅσον περισσότερο πιέζεται δύναμις τις, τοσοῦτον σφοδρότερον ἀντιδράσιν προξενεῖ. Ὅσον καὶ ἂν ἠθέλησε νὰ περιορίσῃ ἑαυτὸν ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς «Μεσσηνιακῆς» ὁ συντάκτης αὐτῆς, δὲν ἀπέφυγε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν γνώμην αὐτοῦ εἰς τὸ Κράτος.

«Αὐτὸς εἶναι ὁ κ. Δηλιγιάννης· τίνα λόγον δύναται νὰ ἔχη πλέον ἢ περαιτέρω ἐν τῇ ἀρχῇ διαμονῆ του; . . . » ἔγραφεν ἡ «Μεσσηνιακὴ» εἰς τὸ προηγούμενόν της φύλλον, εἰς δὲ τὸ τελευταῖόν της μᾶς ἠξίωσε τοὺς κεχνηναίους ἀναγνώστας τῆς νὰ μᾶς ἀναγγείλῃ ὅτι εἰς τὴν κεραυνοδόλον ἐκείνην μῆνυσιν τῆς ἀμέσως ἀπήντησεν ὁ Ἡγεμὼν τῆς χώρας τὴν 18 Φεβρουαρίου διὰ τῆς χρήσεως τῶν προνομίων του.

Καὶ τίς λοιπὸν ἀπὸ τοῦδε δὲν θέλει πιστεύει ὅτι ἐν ταῖς στήλαις τῆς τέως ἀσήμου «Μεσσηνιακῆς» ἐκρύπτετο συνεσταλμένος εἰς μεγαλοιδεατῆς, εἰς Κατκῶφ τῆς Ἑλλάδος; Καὶ τίς πλέον ἀρνεῖται ὅτι ὑπέροχον σημαντικότητα καὶ ἐκπαγλὸν θέσιν καὶ στάδιον εὐρὺ, ἐὰν θελήσῃ, θὰ εὕρῃ ἀλλαχοῦ ὁ Συντάκτης τῆς Μεσσηνιακῆς; Ζημία ἐθνικὴ ἔσεται ἡ αὐτοκαταδίκη εἰς ἣν ὑποβάλλεται καὶ ἀπώλεια χρόνου πολυτίμου διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους πᾶσα στιγμή τὴν ὁποῖαν ἀπόνως κατατρίβει ἐν μέσῳ τῆς μικροσκοπικῆς ἡμῶν κοινωνίας.

Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἐξηγάγασεν ἡμᾶς εἰς τὴν παρέκκλησιν ταύτην ἐκ τῆς μεμετρημένης ὑπολήψεως ἦν πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς «Μεσσηνιακῆς» ἐτρέφομεν, εἶναι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ τοῦ τελευταίου τοῦ φύλλου καὶ προνομία τοῦ Στεμματος» αὐθεντία· καὶ ἰδίως αἱ ἀπαντῶμεναι ἐν αὐτῷ φράσεις τῆς καθομιλουμένης διαλέκτου, αἵτινες ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἀνήκειοι, καθ' ὅσον ἠθελεν ὑποτεθῆ ὅτι βᾶλλονται πρὸς ὠρισμένην διεύθυνσιν, ὅτι ἐκτοξεύονται κατ' ἐκείνων, παρ' οἷς συνήθως καταδέχεται νὰ συζητῆ ὁ κ. Συντάκτης ἢ τοῦλάχιστον ἔλαχεν ἀκούων.

Τὸ πρωτοφανές εἰς τὴν βραχυχρόνιον πολιτικὴν μας ἱστορίαν καὶ πολυσήμαντον γεγονός τῆς 18 Φεβρουαρίου ἦναψεν ὡς εἰκῶς τὰς θερμότερας τῶν συζητήσεων ἐν τοῖς διάφοροις κέντροις τῶν συναθροίσεων τῶν κ. δικηγόρων, καὶ ἀνεπτύχθησαν γνώμαι καὶ ἐπημοίφθησαν κρίσεις, δι' ὧν ἐφωταγωγῆθησαν ὅλοι τοῦ ζητήματος αἱ ἐξοχαί. Ἐν τούτοις δὲ περιστρεφόμενος ὁ Συντάκτης τῆς «Μεσσηνιακῆς», δίδει ἕνα χρωματισμὸν ἀπὸ ἐκείνου, οἵτινες διακρίνουσι τὰ πνευματικά του προϊόντα, παραχάρασσων τὰ πορίσματα τῶν ἀπολυτοφρόνων ἰδεῶν ὅσαι ἐρρήθησαν εἰς τὰς συζητήσεις, διὰ νὰ σκιαμαχίῃ.

Τριουμβιράτουμ καὶ Τρικούπης.

Ἡ διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ ἰδιωτικῶν ἐπιστρωλῶν μεταβιβασθεῖσα εἰδησις τῆς προσεχοῦς ἀνά τὴν Ἑλλάδα περιοδείας καὶ ἐνταῦθα μεταβάσεως

του Ἀρχηγού τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἐνέπλησε χαρᾶς πάντας τοὺς ἐνταῦθα φίλους καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς ἀνυπομῶνως προσδοκῶντας τὴν ἀφίξιν του ὅπως καὶ ἐκ τοῦ πλησίον γνωρίσωσι καὶ ἐκτιμήσωσι τὸν ἄνδρα, πρὸς ὃν σήμερον τὸ ἔθνος ἀτενίζει εὐελπι, ἀπ' αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν του ἀπεχδεχόμενον, πολλοὶ δὲ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν δι' ἐπιστολῶν καὶ τηλεγραφημάτων ἔσπευσαν νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν τοιαύτην αὐτῶν εὐχαρίστησιν καὶ νὰ ἐπιζητήσωσι τὴν πραγματοποίησιν αὐτῆς. Μεταξὺ ὅμως τῶν τηλεγραφησάντων εἶναι καὶ τισ, — καὶ τὸ ἀναφέρωμεν διὰ τὸ ἀστεῖον τοῦ πράγματος, — ὅστις αὐτοτιτλοφορεῖται ἀ ν τ ι π ρ ὅ σ ω π ο ς ὁ μ ᾶ δ ο ς, ἥτις ὡς διάκρισιν τῆς ἐν τῇ πολιτικῇ προσέλαβεν ὄνομα, ὅπερ, ἐν ᾧ εἶναι πολὺ κοινόν, ἀγοραῖον ἤθελέ τις εἰπεῖ, νομίζει ὅτι ἐξευγενίζει διὰ τῆς προσοικιωσεῶς του. Δὲν ἀποροῦμεν διὰ τὸ διάβημα, διότι εἴμεθα συνειθισμένοι ἐκ προσφάτου παρελθόντος νὰ βλέπωμεν τὸ τριουμβιράτουμ τοῦτο ξυγκυκῶν γῆν τε θάλατταν τε ὅπως φανῆ ὅτι ζῆ, ὑπάρχει, κινεῖται, δρᾷ, σημαίνει οὐ μόνον ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Νομῷ ὀλοκλήρῳ, ἀφ' οὗ δὰ οἱ ἐν τῷ Νομῷ φίλοι ἀπήτησαν τὴν ὑποψηφιότητα ἄλλοτε τοῦ Γραμματέως τοῦ Γκαμπινέ Νουάρ, ἀλλὰ καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι ὁ Τρικούπης δὲν λησμονεῖ τὸν ἄλλοτε διχασμὸν τοῦ Κόμματος, τοῦ Ἀρχηγοῦ ὑποστηρίζοντος ἓνα Τρικουπικὸν ἀπὸ Πυλίας πολιτευτῆν, (ἄγνωστον διατί;) τῶν δὲ Ὑπαρχηγῶν ὑποστηρίζοντων τὸν ἀντιπάλον του, οὐδὲ ἀγνοεῖ, ὡς γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι αὐτοὶ οὗτοι κατὰ τὴν 14ην Ὀκτωβρίου ἠθέλησαν νὰ φανῶσιν οἱ μόνοι γνήσιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ Κορδοβίου ἐνταῦθα, ὅτι ἐπρόδωσαν τὸν τῆς ἀρχηγόν των ἀντὶ ὄνειροποληθείσης μὲν, μὴ ἐπιτευχθείσης δὲ ὑποψηφιότητος, ὅτι ἐζήτησαν ὡς ἐλεημοσύνην ἓνα ἀρχηγόν μετὰ τὴν ἀποτυχίαν των, ὅτι ἐπανῆλθον πάλιν εἰς τὸν παλαιὸν κύριον καὶ ἐτάχθησαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν του τεταπεινωμένοι, ὅτι . . . ὅτι . . . κ.τ.λ. κ.τ.λ. κ.τ.λ. καὶ τοὺς συμβουλευόμεν νὰ καθίσουν τοῦ λοιποῦ φρόνιμα, διότι ὅλα δύνανται νὰ τὰ ἐπιτύχωσιν, ὄχι ὅμως καὶ ν' ἀπατήσουν Τρικούπην. Τί διάβολον! Δὲν ἔμαθαν ἀκόμη γινῶσιν μεθ' ὅσα ἔπαθαν;

ΔΙΑΦΟΡΑ

Γενικὴ ἐπικρατεὶ ἐνταῦθα ἰδέα ὅτι λίαν ταχέως θὰ ἔχωμεν διάλυσιν Βουλῆς, πάντων φρονούντων ὅτι ἐν τῇ ὑπαρχούσῃ ἀδύνατος ὁ σχηματισμὸς πλειοψηφίας ἐπαρκoῦς ὑφ' οἷον δῆποτε Ἀρχηγὸν δυναμένης ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς σοβαρὰς περιπετείας, ἄς τὸ ἔθνος σήμερον ὑφίσταται. Ἀποτέλεσμα τῆς γενικῆς ταύτης ἰδέας ἔχομεν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἐκδήλωσιν περὶ ὑποψηφιότητος ἐν ταῖς ἐπικειμέναις ἐκλογαῖς δὴν νέων ὑποψηφιότητων,

Μία τούτων εἶναι ἡ τοῦ ἐν Δημοσιογραφία ἐντίμου συναδέλφου καὶ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Παναγ. Σπανίδου, Δικηγόρου. Ἄν ὡς ἄτομον ἐκτιμῶμεν τὸν κ. Σπανίδην καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ θερμῶς εὐχόμεθα, ὡς δημοσιογράφῳ μετὰ πλειοτέρας θερμῆς τῷ εὐχόμεθα τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην καὶ ὑπὲρ αὐτῆς θὰ ἐργασθῶμεν, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ καὶ ὁμόφρων ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἰδέαις τυγχάνει. Ἄλλ' ἡ δημοσιογραφικὴ αὐτοῦ ἰδιότης θερμότερας ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ προκαλεῖ τὰς εὐχὰς ἡμῶν καὶ θὰ προκαλέσῃ τὴν ὑποστήριξίν μας, διότι φρονοῦμεν ὅτι ἡ Δημοσιογραφία εἶναι ἀπαραίτητον ν' ἀντιπροσωπεύηται ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ. Ὅντως ὁ Δημοσιογράφος εἶναι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του καὶ τὸ ἐκ τούτου συμφέρον του ὑπόχρεος μεθ' ὅλων τῆς κοινωνίας τῶν τάξεων νὰ συγχρωτίζεται καὶ τῶν γνωμῶν τούτων ἐπὶ παντός ζητήματος ν' ἀντιλαμβάνηται, καταλληλότερος συνεπῶς ὅπως διερμηνεύσῃ τὰς γνώμας ταύτας καὶ τὰς ἐκπροσωπήσῃ. Ἐννοεῖται ὅτι ὁμιλοῦμεν περὶ Δημοσιογράφων συναισθανομένων τὸν ἑαυτὸν προορισμὸν καὶ δυναμένων νὰ ἐπιτελέσωσι τὰ ἐκ τούτου ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς καθήκοντα, τοιοῦτον δὲ θεωροῦμεν καὶ τὸν φίλον κ. Σπανίδην.

— Καὶ ἑτέρα ὅμως ἐπίσης συμπαθῆς προβάλλει ἐν ταῖς μελλούσαις ἐκλογαῖς ὑποψηφιότης, ἡ τοῦ ἀγαπητοῦ κ. Χρυσάνοου Παγῶν ἡ Δικηγόρου, νέου βέχτου καὶ παντός προοδευτικοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διαβήματος ἐνθουσιώδους ὁπαδοῦ καὶ ἐργάτου, εὐφυοῦς, μεμορφωμένου, γενναίου, ἱπποτικοῦ, τιμίου, δεινοῦ τοῦ λόγου χειριστοῦ, οἰκογενείας θυσιασάσης πολλὰ τῇ πατρίδι, ἀξίου τέλους τῆς ἐπιζητουμένης θέσεως, τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὁποῖου ἐκ μέσης καρδίας ἐπευχόμεθα.

— Εὐχαρίστως ὅσον τὸ δυνατόν πλειότερον εἰδομεν ἐν τοῖς νεωστὶ διορισθεῖσιν ὑπαλλήλοις καὶ τὸν κ. Μάνθον Τριανταφυλλίδην, διορισθέντα Γραμματέα τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου, οὗτινος ὁ παρελθὼν δημόσιος βίος καθιστᾷ τὸν διορισμὸν του ἓνα τῶν ἐπιτυχστερῶν τῆς νέας Κυβερνήσεως.

— Ἀφ' οὗ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνηγγείλαμεν ἐπιπροσδοκῶντες τὴν παρασημοφόρησιν, ἤδη διπλὴν αἰσθανόμεθα εὐχαρίστησιν ἀγγέλλοντες τὴν προαγωγὴν τοῦ τῆς Ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου κ. Κ. Φ. Τσακωνοπούλου εἰς Διευθυντὴν καὶ ἐκθῶμως συγχαίρομεν.

— Λέγεται ὅτι μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν Βουλευτικὴν θέσιν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Πυλίας ἔσται καὶ ὁ κ. Νικολ. Ἰω. Καραγιάννης, ὁ γλωσσομαθέστατος καὶ διαπρεπὴς φίλος Δικηγόρος καὶ Προξενικός Πράκτωρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλεῶς τῆς Ἰταλίας. Καίτοι μὴ πιστεύοντες τὴν τοιαύτην διάδοσιν, διότι νομίζομεν ὅτι δὲν θ' ἀποφασίσῃ ποτὲ ὁ κ. Καραγιάννης ν' ἀφίση τὴν θέσιν του ὅπως ἀναμιχθῆ ἐν τῇ πολιτικῇ, ἀναγράφομεν ὅμως αὐτὴν μόνον ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν μεγάλην χαρὰν ἣν θὰ ἡσθανόμεθα ἂν ἐβλέπομεν πραγματοποιουμένην τόσον

εύαρστον και διά την Πυλίαν ειδήσιν.

— Ο αγαπητός ἡμῖν κ. Θεόδωρος Ν. Ἀθανασόπουλος ἀντήλλαξεν ἀρραβῶνας μετὰ τῆς καλλίστης δεσποινίδος Βασιλικῆς Χ. Ξαρχέα. Τοῖς μνηστευθεῖσιν εὐχόμεθα θερμῶς ταχεῖαν καὶ εὐδαίμονα τὴν στέφιν.

— Δὲν ἀληθεύει τὸ ὑπὸ τῆς «Μεσσηνιακῆς» ἀναγραφῆν ὅτι ἡ ἀκοπειραθεῖσα νὰ δηλητηριασθῆ Σταμ. Μπούμπουλα ἐπροικηθεύθη τὸ ἀρσενικὸν ἀπὸ τινα μοναχὴν, ὡς ἐκ θετικῆς πηγῆς πληροφοροῦμεθα. Καλὸν εἶναι τὸσον σοβαρῶν συνεπειῶν εἰδήσεις νὰ μὴ δημοσιεύωνται ἀνηξέλεγκτοι, διότι καὶ αὐτοῖς τοῖς γράφοις δύνανται νὰ γείνωσι μεγίστης λύπης πρόξενοι.

— Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς ἐν τῷ ἐνταῦθα Γυμνασίῳ κ. Ἰωσήφ Λαγκάδη ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις τριῶν ἔργων Γαλλιστὶ γεγραμμένων μετὰ μεταφράσεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἦτοι α.) Ἐλεγείου εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐν Ναυαρίνῳ Ναυμαχίαν πεσόντας Γάλλους, (ὅπερ ἀπαγγελλθὲν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἐν Πύλῳ πρὸς τιμὴν τῶν ἀνεγερθέντος μνημείου ἐπέσπασε γενικὰ τῶν παρευρεθέντων συγχαρητήρια β.) Τῆς κόρης τῶν Ἀθηνῶν, θανάτου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς Βασιλοπαίδος Ἀλεξάνδρας καὶ γ.) Τῆς Γαλλικῆς Σημαίας, ἐν ᾗ θάπνεται ὀρμητικῶς ὁ τοῦ ποιητοῦ ἐνθουσιῶδης φιλογαλλισμὸς ἐν στίχοις ἐξαισιόις. Τὸ βιβλίον τιμᾶται λ. 50.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ὁδοντοίατρος

Θεραπεύει ἅπαντα τὰ νοσήματα τοῦ στόματος. Κατασκευάζει τεχνιτοὺς ὀδόντας καθ' ὅλα τὰ συστήματα.

Οὐδεὶς εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ λαμβάνῃ ἐργασίαν μὴ ἔχουσαν καθ' ὅλα τελείως.

Κατοικεῖ παρὰ τῇ Ὑπαπαντῇ, οἰκία Χρ. Παγώνη.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ

ΕΥΣΤ. Ι. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Μετεφέρθη

Ἐκ τῆς οἰκίας Β. Δαμιανοῦ ἢ Κοκορόγιαννη, ὅπου ἄχρι τοῦδε εὐρίσκετο, ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἀντ. Ἀντωνοπούλου, ὅπου πρὶν τὸ Φραγκορραφεῖον Χαρ. Κουράκου ἐν τῇ κἀτῳ Πλατείᾳ.

Ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ τούτῳ, ἐκτὸς τῶν κατασκευαζομένων κατὰ παραγγελίαν ἀνδρῶν πύλων διαφόρων εἰδῶν, χρωμάτων καὶ σχημάτων, ἐκομίσθησαν καὶ πωλοῦνται

εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ

Πίλοι ἀνδρικοὶ Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς προελεύσεως καὶ Κλάκ.

Λαίμοδεταί, Μπαστούνια κοινὰ, ἐβένισα καὶ μεστόκον, Ὑποκάμισα λινὰ καὶ χρωματιστὰ, Ἐπιστήθια λινὰ καὶ χρωματιστὰ, Φωκόλ, Μανικέτια, Ἀλεξιβρόχια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα, Ἀλεξήλια.

Ἐλα ποιότητων ἐκλεκτῶν, ὡς δύναται πᾶς τις ν' ἀντιληφθῆ ἰδίαις αἰσθήσεσι.

Ἐν τῷ αὐτῷ Ἐργοστασίῳ ἐπιδιορθοῦνται πῖλοι, οἱ δὲ πελάται πληρώνουσι διὰ πᾶσαν τοιαύτην, μόνον τὰ ἀπαιτηθησόμενα ὑλικά καὶ τοῖς παρέχεται ἡ ἐργασία δωρεάν.

Ἀποφεύγον τὸ Ἐργοστάσιον τὰς βεχλάμας, βσιζὸν δὲ τὴν αὐξήσιν τῆς πελατείας αὐτοῦ εἰς τὴν εὐσυνείδητον ἐργασίαν καὶ τὸ κέρδος εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς καταναλώσεως, ἐν ἐπιζητεῖ, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην τινὸς τῶν ἐν αὐτῷ πωλουμένων ἢ κατασκευαζομένων νὰ ἐπισκέπτωνται καὶ αὐτὸ ὅτε πέποιθεν ὅτι δὲν ἔπέρχωνται χωρὶς νὰ προμηθευθῶσι τὸ αὐτοῖς ἀναγκαῖον, καθ' ὅσον θὰ τὸ εὐρίσκωσι ὅσον ἐνεστίν

εὐθηνὸν καὶ καλόν.

Πωλεῖται ἐργαστήριον γωνιαίου κείμενον εἰς κεντρικὴν θέσιν τῆς πόλεως μὲ ἡγγυημένον ἐπὶ πενταετίαν ἐνοίκιον ἀναλογοῦν πρὸς 100]0 ἐπὶ τῆς ἀξίας του. Πληροφορίαι ἐν τῷ Τυπογραφείῳ μας.

Ὁ γνωστὸς ἐπιδιορθωτὴς ῥαπτομηχανῶν, καφεκοπτικῶν μηχανῶν καὶ μηχανῶν χρωμάτων καὶ λοιπῶν Ἡλίας Σπηλιώτης ἐργάζεται ἐν τῷ Σιδηροπωλείῳ Ἰω. Ῥεμπουτσάκου, ὅπου οἱ βουλόμενοι τὸν εὐρίσκουσι καθ' ἑκάστην.

Ἐργασία στερεὰ καὶ ἐφθνή.

Ὁ ἐμπορομεσίτης κ. Γεώργιος Κούτσης ἐπεκτείνων τὰς μεσιτικὰς ἐργασίας του καὶ πληρῶν ὠσαύτως κενὸν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει δέχεται καὶ παραγγελίας συνοικεσίων. Περιττὸν νὰ συστήσωμεν, ὅτι παρὰ τῷ κ. Κούτση εὐρήσωσιν οἱ προσερχόμενοι εἰλικρίνεια, τιμότητα καὶ αὐστηρὰν ἐχεμύθεια. Ἄς σπεύσωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀνώγειος νεόδμητος οἰκία, κειμένη ἐν τῇ Λεωφόρῳ Παραλίας παρὰ τὸν Στρατῶνα, εὐάερος, εὐήλιος καὶ περιέχουσα πάντα τὰ χρειώδη. — Πληροφορίαι ἐν τῷ Τυπογραφείῳ Α. Γαρίδη.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Α. ΓΑΡΙΔΗ

(Κάτωθι τοῦ Ταμεῖου)